

Formand i Bestyrelsen. Og Godsejeren siger ikke Nej. Det er jo for Resten ogsaa en ganske behagelig Stilling for ham, for han opnaar nu, da Børnene komme til Handbjerg, at faa en udmærket billig Arbejdskraft i 45—50 Piger, der i Aarenes Løb ere beskæftigede paa hans Roe- og Kartoffelmarker. Det er billig Arbejdskraft, han faar. De to andre Herrer i Bestyrelsen vælger hun ogsaa, og det finder man sig i fra Overtilsynets Side. Der har, saa vidt mig bekendt, ikke fra Overværgensinspektørens Side, ej heller fra Justitsministerens Side, været stillet Krav om, at denne Bestyrelse for Hebron skulde repræsentere berettigede Interesser paa dette Omraade. Det er, synes det mig, ganske i Modstrid med, hvad vi ellers kræve paa andre Omraader, at man til Ledelse og Bestyrelse af en Opdragelsesanstalt saaledes overlader til vedkommende Leder selv at vælge den.

Men endnu daarligere staar det til med en anden Opdragelsesanstalt, med Opdragelsesanstalten „Godhavn“ ved Tisvilde. Her er slet ingen Bestyrelse, og her er dog i Øjeblikket saadan noget som 62—63 Drengene. Der har til Tider været 70 Drengene, han begyndte med en 5—6 Drengene, og nu er det vistnok den største Opdragelsesanstalt, der er for Drengene her i Landet. Men der er ingen Bestyrelse, der er ingen til at føre Tilsyn. Jo, der er en Præst; han nævnes da ogsaa i Beretningerne, en Pastor Koch til Tibirke. Han blev for nogen Tid siden sindssyg paa Prædikestolen, det er en meget aandssvækket Mand, og hvad Tilsyn han kan føre, kunne ærede Medlemmer jo tænke sig til. Det er det eneste Tilsyn; der er, disse Børn ere fuldkommen værgeløse, Forstanderen anbringer Drengene, naar de ere 14—15 Aar gamle, i Tjeneste hos hvem, han vil. Han sender omtrent Halvdelen af Drengene over til Vestjylland, til sin Søster paa Hebron, og saa anbringer hun dem ude hos de Bønder, hun synes ere bravt hellige. De have, som jeg nævnede i Gaar, ikke anden Arbejdskraft end Piger fra Hebron og Drengene fra Godhavn, og hvis nu en eller anden af disse Drengene løber hjem, faar han, som jeg har talt om, Prygl.

Det er ikke Opdragelse, disse Børn ere Genstand for, det er Vanrøgt, efter min Mening, og man maa betegne dem som smaa Straffefanger. I Virkeligheden er Opholdet i Horsens Tugthus eller i Vridsløselille eller paa Kristianshavn bedre end Opholdet paa disse Opdragelsesanstal-

ter. Hvis ærede Medlemmer ville gaa Aarsberetningen for vore Straffeanstalter igennem, ville de jo se, at der blandt de ca. 300 Fanger paa Kristianshavn ikke er en eneste, som i Aarets Løb er tildelt korporlig Straf for disciplinære Forseelser, ikke en eneste i Horsens Tugthus, og at der i Vridsløselille af de ca. 900 Fanger, der findes der, kun er 3, hvem der er tildelt korporlig Straf. Jeg ved, at Justitsministeren er bleven rost — ogsaa fra vor Side, ogsaa fra min Side. Han har ønsket at fritage Børn og unge Mennesker for Straf, men unægtelig svinder Glæden over disse betingede Straffedomme ganske, naar disse Drengene og Piger, der ere udgaaede fra den fattigste Del af Befolkningen, faa en Behandling paa Opdragelsesanstalterne, som er værre end den, de vilde faa paa vore Straffeanstalter. Og Grunden ligger jo lige for; paa vore Straffeanstalter er der Tilsyn, der er der Kontrol. Kritikken har været fremme, den har øvet sin store Virkning; de store Møder, som Kriminalisterne have afholdt gennem Aarene, sammen med Kritikken fra Pressens Side og her i Rigsdagen fra mange forskellige Sider, have bidraget sit til, at Pryglene ere jagede ud fra vore Straffeanstalter. Men paa vore Opdragelsesanstalter eksistere de endnu, der staa Pryglene i fuldt Flor, fordi Kritikken til Dato ikke vovede sig frem eller ikke kunde komme til at gøre sig gældende. Jeg tror derfor, at vi maa kræve, at der for Fremtiden bliver iværksat en omsigtsfuld Kontrol med Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne. Og i denne Kontrol bør man søge at gøre den arbejdende Befolkning medinteresseret. Det er jo dog Arbejderklassens Børn, som her skulle anbringes. Hvad om man lod gennem almindelige Valg vælge en Bestyrelse for de større Opdragelsesanstalter?

Jeg ønsker ikke disse store Børneopdragelsesanstalter, jeg tror, at Erfaringen fra disse er den, at de baade ere dyre og uhensigtsmæssige. Det er vanskeligt at finde saa kyndige og dygtige pædagogiske Folk, at de kunne magte en Flok af 60—70 forskellige Børn. Jeg tror, at man maa komme ind paa de smaa Børnehjem, saaledes at Børnene i disse Hjem søge den almindelige Folkeskole. Man maa komme ind paa de smaa Børnehjem ogsaa af den Grund, at de ere billigere. Den højtærede Justitsminister har i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget gjort gældende, at hvert Barn, der vil blive at anbringe paa Statsopdragelsesanstalten Braaskovgaard, vil komme til at koste det offentlige ca. 400